

מסורת הש"ס

[illegible]

נורה אור השלם

1. כְּתַנֵּת בַּד קֶדֶשׁ יִלְבָּשׁ
וּמִכְנֵסִי בַד יִהְיוּ עַל בָּשָׂרוֹ
וּבִמְצָנֶנֶת בַּד יִחַר
וּבִמְצָנֶנֶת בַּד יִצְנֹף בְּגָדִי
קֶדֶשׁ הֵם וְרֹחֶץ בַּמֵּי אֵת
בָּשָׂרוֹ וְלִבָּשָׁם:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה הוזה הוא
שומן החזה הוזה אם
כ"י בלא ראשי הצלעות:
(ב) ד"ה והנה כ"י ובו
מחזירי הקנה הריאה
והכבד: (ג) ד"ה הריאה
הפגוע: (ד) ד"ה והקול
כפ"י של תמיד בשביעי:
(ה) ד"ה והחביתין ח"י
עשרון למנחת של כה"ג
ובו' לקר קרי חביתין
בשמיני: (ו) ד"ה וכן כ"י
לכבד המלך בתשיעי:

גליון הש"ס

תום' ד"ה נוטל מצנפת
וכו' וי"ל דלשון תורה
לחוד. חולין קלז ע"ב:

לעזי רעש"י

נושק"א. סיכה, מכבנה.

תום' ישנים

מאי לאו באותם שזכו
לצ"ם. עדי מימין עליהם
מכנס, חול עד שלצד נגד
לזרע, דלי כאותם של א
קשר לשלשונים נגד קשר
לעלות פיים ואח"כ הפסטר
לזרע, אפילו מכנס קשר
לא היו מימין עליהם, אלא
היו מפסיקין הכל. ותמי
כאותם של א וי' כר'
הצ"ה בקורש והצ"ה
בחור ושני פתחים היו
כאחד פתוח כל קשר
ואחד פתוח חור'. ואמר
רבינו דה"ה חזק חזק
ותמינה חזק חזק. לפיכ
פתח של חור היה מושך לחול
קשר חזק, חזק, חזק פתח של
קשר מושך לקשר חזק

בְּקֶדֶשׁ, אֲזַל אֶם הִיא שְׁלֵי
בְּחֹל וְחִיָּה בְּקֶדֶשׁ. וְכֵן מִשְׁמַע
בְּקֶדֶשׁ וּבְחֹל פְּתוּחוֹת לְקֶדֶשׁ וְלִ
מוֹשָׁף פֶּתַח שֶׁל קֶדֶשׁ [לְקֶדֶשׁ] וְ
כִּי. וְהַבְּסוּפָה לְדַעַם שֶׁ"פ"ב
לְדַעַרְשִׁית שֶׁ"פ. וְהַבְּסוּפָה שֶׁ
הַקֶּדֶשׁ לְקֶדֶשׁ שֶׁ. וְהַבְּסוּפָה לְרִבִּי
וּבְחֹל וּפְתוּחוֹת לְקֶדֶשׁ וּלְחֹל כִּי
מִתִּנִּי. מִי שֶׁוֹחֵז מִי וְיִוִּךְ
שֶׁהִיא קֹדֶשׁ לְשִׁמִּיטַת הַתְּמִיד
לְקַמֵּן בִּפְ"ג [לְג], בִּן דְּמַסְכָּר
יֵשׁ בּוֹ מוֹס כְּדַמְסָה בְּחִמְדִּי]

בראשונה פרק שני יומא

שאלה וכו' לפיכך. היו מפשיטין בגדי קדש שהפסידו בהן: דאי מלקא
דעפק באותם שזכו. והפסטה זו בגדי חול ולהלבישן בגדי קדש וקמני
גלא היו מניחין עליהן אלא ממכסי חול אלמא מלבישין אותן בגדי
קדש על ממנסי חול ואחרי כן פושטין ממנסי חול ולבושין לממנסי קדש
הסתמי כו': **מלבישין אותן ממנסי**

מאי לא בארתי שזכר
בר יהודה אמר רב
זכו לפיים הכי נמי מס' מס' מס'
שזכו לפיים לא הי'
מכנסים בלבד והתנאי'
קודם למכנסים תלמי'
יהוה על בשרו ואידך
שעורן עליה בגדי חור'
הדיו ובו מפשרותיו

צַר יְהוּדָה: לָקֵטְן צִפְרָק ג' (דף לה:)
שִׁסְהִיּו אֲמוּתִיָּהן שֶׁל כְּהֵנִים עוֹשׂוֹת
לְצִיָּהֶם מִשְׁלֵחַם כְּמִין צִגְדִּי הַכּוֹהֵן
מִלְּאֲחֲתָן עוֹשֵׁן וְנוֹי מִלְּאֲחֲתָן
וְכֹמֶה הֵן מִהֲדֵרוֹת מֵאוֹת דִּקְתֵּי הֵן
עֹשֶׂתָהם לוֹ אִמּוֹ כְּמוֹת לֹזֶשֶׁה וְעוֹדֵד
צִבָּה עוֹדֵת יָדָיו: אֵין יִשְׁבִּיהַ עֲצוּרָה.
שֶׁנֶּאֱמָר (דברים יח): לַעֲמֹד לְשֵׁרָה
לְעוֹלָם וָעֶד: שֶׁנֶּאֱמָר (דברים יח): אֵלֶּה לְמַלְכֵי
צִיּוֹן דּוּד: שֶׁמֵּצִיּוֹ בִּהְיוֹת יִשְׁבִּיהַ שֶׁנֶּאֱמָר

[illegible]

והתנן ^(א)הלשכות ה' לקדש תוכן קודש וא לחול פייס במזרח ופתוחות לחול תוכן ופתחים היו לה אחד פ לחול: **מתני'** ^(ב)הפזורק מי מדרשן מזב את המזרח ומי מזב

הבנים וזוין בן. צפיים זה [האלה]
שלש עשרה עבודות כהנים מנויות
בכאן: בדרך הילולו. בחייו היה קרב
ההממיד ובגמרא [ע"ז] מפרש לה: גמ'
לעבודה אחת מפי"סין. כגון מי
ולשסכמה מי שזכה להשמיטה
סוב ארץ פיים לשאר י"ב עבודות אלא
כהנים שמוקפין לייטו נמשכין אחרי
כפי סדר משנתנו שני לזריקה
שלישי לדישון מוצח הפנימי רביעי
למנוחה וכן כולן: או דינמא לכל
עבודה ועבודה. היו חוזרין ומוציאין
אמצעותיהן למנין והזוכה וזכה:

היה לעמוד בלא מנפפת בעזרה והר"ר יצחק בר ברוך פי' משום דהוי

ו'י' שלשים בחול, אין פתח של קדש מושך לקדש אלא הבני' זו. והכי נמנע הכא דקלאר חליה
 וכן מתבאר ממשה ש' (פ"ג מ"ח) דקמי' תלמידיה דבנימין ופסחמוח לחול מין חול י' בניית
 מין ונשיה' ומנענע קדש קדש מבני' קדש וחלוח חול. משמע דוקא חול מבני' קדש
 של חול, מדלא קמי' בין שבניות לקדש בין שבניות לחול ופסחמוח לקדש וחלוח מבני' הקדש ולקדש
 חול. תמי' נשכח מבני' קדש ופסחמוח לחול י' בנייה קדש ופסחמוח לקדש וחלוח כולה קדש, משמע
 וכן חלוח אלא בניו, זו אלא כסמוך קמי' בנייה בחול ופסחמוח לקדש וחלוח, כגון לשכח כי המוקד מבני' קדש
 שסחטו ש' י' לנרוב בנייה קדש ופסחמוח לקדש וחלוח חול קדש, ורגע במי הכי בנייה קדש
 לשכח בית המוקד מבני' קדש, וכן מוכח לעיל דמנענע קדש שחליה קדש בנייה קדש כדפרישי'.
 מרשן מוכח הנהפכי ב'. ממה אלא' קמי' שמיטת חורבן ידיון מזה הפעמי והמנענע
 זו שמיטת חורבן הפעמי מתיר (פ"ג פ'י) שחלר קדש ידיון כל לשעת קדש שמיטת חורבן, והמנענע
 ומנענע חורבן דגמלא מקדש ידיון מזה הפעמי והמנענע לגדר שחליה. ואומר ידיון בין שהי'
 [ש' חולין אחר לאור אבוקות, ולכן (אין) מפיסין לו קודם. מי שחלל בו ודק. מי מקבל
 אביהם אל ידלך מולוין]

כה.

עין משפט
נר מצוה

א [מיי] פ"ד מהלכות
תמידין הלכה א: [א]
ב ב ג מיי פ"ה מהל'
צית הבחירה הלכה ז:
ד [מיי] פ"ו מהלכות צית
הבחירה הלכה ו ופ"ד
מהל' סנהדרין הל' יב: [ב]
ז ה מיי פ"ו מהל' צית
הבחירה הלכה ח:
זו ו שס הלכה ז:
זז ז מיי פ"ד מהלכות
תמידין הלכה ו:

מוסף רע"י

על בשור. משמע
כשנכנס לא בשור מבלי
לנא, דלא לא
חמי לנשמעין למה לי
בשור (סנהדרין סז)
בשריק. שון
גבוה (ע"ז שו)
יחיד. הולאת קר ומתה
שתיקה צרכה לציבור
אלא לפי שמוטלת עליו
לפנות את המקום (שם)
כבוד שהיו מוקמים
לפיכך קורא לה עזרת
יחד (קטן סה)
ישיבה בבורה. דמצי
(דברים יח) לעמוד לשרה,
העומדים שם לפני ה'
אלה מצינו בה שנים (קטן)

(ט) לזון כבוד שמים נבין.
 ואפילו מלפני שיהיה
 להם שם מלאכה דמיוני
 (ישיבה 1) עושים ממנו
 זון (דעלז 1) קרנה פה.
 דן מן מלפני (מקום 10).
 אלא מלפני ביה דרד.
 שחלק להם המקום כבוד
 להראות שחלמו שלמה
 בנבויא בקדש.
 בעשרה, ותרבותה ורבות
 שזון להם פתח לעשרה
 חלל להר הבית, חזון
 בקדושת הר הבית
 אף לעשרה, דבר פתח
 ואל (פסחים 19). הפנים
 נחשבים פנים
 פנים שם היו
 שם עשרה עמודים (שני)
 (ד) מי זורק, אם דמו
 (ובי מעלה אברים
 לבבש.) מן מעלה אבר
 מעלה לבבש עומד ארון
 פניו ואחר כך עומד מש
 למחנה משו כרוב
 גדלת מלך ומוט וסוף
 שם עשרה ותחפופין
 ותחזין ותאפסין לאחר
 שם (ומכאן פנים אפסין
 אברע פייסות חזון)
 שם. כלל יום (עליל ד' ד')
 פתחים ביום ותאפסין פנים
 (עליל ב').

רבינו חננאל

ואמר רב ששת מנא
אמינא דהניא כלמי
אמזא בסיקלי גרולה
היייתה, פייס במורח וזקן
יושב במערה, והכהנים
מקיפין ועומדין כן
כוליאר, הממונה בא ונטל
מפתחו של אחי המיס
וידעין שממנה בא אחי המיס
מתחיל. ואי ס"ד בבגדי
חול כ"ר. אמר אביי
הוא לשכת המזבח וצדי
שכמות קודש היתה,
מפני שמפיסין כ"ר חציה
במעשרת בחול. אמר
אחד במורה לקודש ואחד
בהנויות קודש וכוכל
כל עמוד ועמוד מפסיין.
וידע אחת מפסיין. ומשנתה
משקינן עומדין. אברעתי מפיסין
אשר. וזקן. פליש
ד' המעלה העוקק והרגל.
ד' תמנחה. ו"ב בחביתו כפין

מא' לא באותן שזבו פ"ים. מימה הוא מא' מיית רב נחמן מוהבא
כיון דרב ששת מני דחי לה ואדכרה טפי יש ראייה לרב ששת
ממכאן דקאמר הכי נמי מסתברא ורב נחמן אינטריך לשנוי בדוחק
י"ל מרשם דלעיל מינה איירי בזוכין בעבודה דקמי רב"ז אומר
המעלה אברים לכבש הוא מעלה
על גב המזבח והדר קמי מסרון
לחזנים והיינו נמי דקאמר רב ששת
בסמוך מנא אמינא ליה ולא מייתי מהא
הבבא דקאמר ר'הו גופיה הי"נ
מסתברא אלא מהא ליכא למשמע
מינא דדייקא כמר וכמר:

לומר וּמִכִּנְסֵי בֵּר
א ל"ק הכי קתני עד
ממלכישין אותן מכנסין
בגדי חול ולא היו
לכבד אמר רב ששת
לשכת הגזית כמין
במזרחת וזקן יושב
ועומדין כמין
מזנוטל מצנפת מראשו
שמומנו פיים מתחיל
חול מצנפת בבגדי
כדתני רב יחודה
היה רבו וזונושה

אין ישיבה בעזרה. מינה דלמא צפ"צ דזנחים (דף טז.) ומה יושב שאולל אס עבד חילל וכו' ויחייב אכל וזה אין ישיבה בעזרה ויחייב שאולל בקדשים קלים הנאכלין בכל העיר אי נמי אור"י זר אצרכה דלף על גב דאין ישיבה בעזרה אלא למלכי בית דוד הנ"מ לדברים דלאו אורכ עבודה אלא אכילה אורכ עבודה היא דכתיב ואכלו אותם אשר כופר בהם דהכנהיה אוכליה ובעלי חסדפריס מישאר שרי ואמי שפיר נמי הא דפריז צפרה שני דזנחים (דף טז.)

גבי קדוש ידים ורגלים מן הכיור
דפריך ולתיב מיתב אע"ג דבעורה
הוה לורך עבודה שרי אכל פייס
דהכל לא חשיב לורך עבודה דלפשר
כלא פייס אי נמי י"ל היינו טעמא
דמותר לישב ולאכול קדשים דנאכלת
קדשים כתיב דכו למשחה לגדולה
דרך שהמלכים אולקין ואינינו
מיושב אכל אין לתמן דמותר ולאכול
מיושב כלשכות דהבניות בחול
ופמוחות לקודש שהן כעורה לאכלת
קדשי קדשים דהמורה ריבתה חזרות
הרבה ולישב שם מותר כמו שאין
חשובין כעורה להמחייב עליהם
משום טומאה כדאיתא בבאזיה
מקומן (ובזהם נ"י). דהא דשמעתי
משמע דלישב גמי הוי כעורה ענמה
ואסור לישב בה :

והא בעינן בית אחרים נהלך
ברגש. מימה כיון דבעינן
פיס כקודש אמאי לא היו מפייסין
בעזרה עזמה דקדיש טפי ואור"ת כיון
דנוטל מלפנתו של אחד מהן גנאי
ימיי ככבוליאר ואם היו מפייסים בעזרה היה אחוריהם אל היכל ה':

שהזקוק יושב בה. ואמר מר אין ישיבה בעזרה אלא [למלכין] בית דור בלבד. ושני פתחין היו במערב לחול, ותנן במעשר שני פ' ג' והלשכות הבהירות בקדש ופתחות לחול תוכן חול ופתחות לקדש ולחול, מכנגד הקדש לקדש קדש, ומכנגד החול לקדש חול. אייבען א"י כלומר מן ששטו מן זורק מן מקרב האברים, מן קומץ מקטיר, וכיוצא בהן. וא"ל ידמלא ל' ז"ש דתני 'ו חיה' לא לכל עבודה ועבודה מפסיק, אלא כהן שזבח במחיה, "אזי חייב הכהנים" שני שם. הפייס הראשון הרמת הדשן, ופייס השני ששטח כ"ג ו"ג כהנים וזכין כ"ג השוטה ומהדשן ששטח הפנימי. וברשיה המעלה המנוהרת. ומשי המעלה הראש והחלזר. ו' המעלה שני ד' ח' (המקריב) [המעלה] (בזחז ובגרה) [נתחז והדשן] שני בשתי פדנות. ו' קרייבס. ו"א כסות [גדול]. [גדול] אין בין שני נוסף.

קר עבודות היום היו מפסיקין קודם להם. ורבו שמואל פירש שמתחילה נמי קודם דשון מוצח הפימי והמנורה היו מצינין ורואין אם מקמי דשומע או זורק הוא מקבל שלא תקנו לקבלה הכן כפי עצמו. הראש והרגל בשמאל, וכן כל סדר מפורש בסדר ממיד [פ"ד].